

Kameňák

prosinec 2018

S novým školním rokem 2018/2019 přichází další číslo časopisu **Kameňák**, ve kterém se ohlédneme za uplynulými měsíci.

Všem vám přeji vánoční pohodu, spoustu dárků, cukroví a radosti.

Nezapomeňte, že Vánoce nejsou jen o dárcích, ale hlavně o tom, že se sejde celá rodina a společně si užijete tu vánoční atmosféru, která je jen jednou za rok.

Veselé Vánoce a šťastný nový rok přeje Radek Vícha.

OBSAH

První školní den

A co naši prvňáčci

1918 - 2018

Náš den v barvách trikolory

Zasazení lípy ke 100. výročí ČSR

Luštíme

Školní parlament

Pomáháme - Šátkový bazar

Dětský čin roku

Akce školní jídelny

Bronzový futsal

ŠD - Svátek dýní a strašidel

Projekt Karel Čapek

Rozhovor

Dějpic!

První školní den ve školním roce 2018/2019

Na ZŠ Bohumínská nastoupilo do 1. ročníku celkem 62 žáků. Všechny prvňáčky letos přivítali hosté ze Slezské Ostravy (místostarostka p. Ing. Vaňková, místostarosta p. Ing. Goryczka) a také ze statutárního města Ostravy (p. náměstkyně primátora Doc. Ing. Vozniaková Ph.D.).

- 1. A **Mgr. Ivana Bujáčková**
- 1. B **Mgr. Dana Sliwková**
- 1. C **Mgr. Vladimíra Rutarová**

A co naši prvňáčci?

Spolu s žáky osmého ročníku jsme se vydali vyzpovídat žáky prvních tříd. Navštívili jsme třídu 1. A paní učitelky Ivany Bujáčkové a třídu 1. B paní učitelky Dany Sliwkové. Protože odpovědi našich prvňáčků by byly na samostatný časopis, vybrali jsme pro Vás ty, jež i trochu pobaví či donutí k zamyšlení.

Jméno a věk: Ondra, 6 let

Redaktor/ka: Leona Ščerbová

1. Co si myslíš, že znamená „kameňák“?

Odpověď: „Hra, kde po sobě hází kameny“.

2. Jak bys popsal pana ředitele?

Odpověď: „Pán větší než paní učitelky, ostříhaný dohola, nosí košile a černé rifle“.

3. Na co ses nejvíc těšil do školy?

Odpověď: „Že se naučím číst a psát. A taky, že si jednou přečtu knížku“.

Jméno a věk: Karolína, 6 let

Redaktoři: Lukáš Mul, David Dutko

1. Na co se každý den těšíš do školy?

Odpověď: „Na paní učitelku a kamarády“.

2. Co už ses naučila ve škole?

Odpověď: „Slabiky, písmenka, počítat do deseti a číst.“

Jméno a věk: Tomáš, 7 let

Redaktorka: Patricie Bahrová

1. Kdyby sis mohl vybrat školního maskota/zvíře, jaké by to bylo?

Odpověď: „cvrček“.

2. Myslíš, že až budeš v osmé třídě, tak se něco změní?

Odpověď: „Budu větší, budeme mít nové učitele a více učení“.

Jméno: Vojta J.

Redaktoři: Lukáš Mul, Jan Tomala

1. Kdyby sis mohl vybrat školního maskota/zvíře, jaké by to bylo?

Odpověď: „Tygr“.

1918 - 2018

V neděli 28. října jsme oslavili sté výročí vzniku Československého státu. Ale víte vůbec, které osobnosti se podílely na samotném vzniku? Udělejme si v tom pořádek. Píše se rok 1914 a Rakousko - Uhersko vyhlásilo Srbsku válku. V téhle době se Česko nachází v Habsburské monarchii, ve které je téměř 400 let. Na našem území nikdo ani nepomýšlí na samostatný stát Čechů a Slováků, až na pár lidí v čele s Tomášem Garriguem Masarykem. Ti se jako jedni z mála zabývali myšlenkou o samostatném státu. Masarykovi již bylo v této době šedesát čtyři let, a svým věkem byl na tuto dobu už velmi starý. I přes tento problém na začátku války odcestoval a společně s Edvardem Benešem začal seznamovat světové politiky s českými požadavky. Nejprve šířil své myšlenky ve švýcarské Ženevě, pokračoval v Londýně, poté odcestoval do Paříže a ke konci války navštívil i Rusko a Spojené Státy Americké. Postupně tak přesvědčoval světové politiky a upevňoval základy Československého státu. Vzniku bezmála pomohlo založení Československých legií na území Ruska. Tyto legie byly vysoce respektovány i svými protivníky, a to hlavně kvůli odvaze a oddanosti k boji. Masaryk v této době sice ještě neměl stát, ale armádu už ano. Ke konci války se na stranu Masaryka a Beneše postupně přidali slovenský generál Milan Rastislav Štefánik a významní čeští politici. Například Alois Rašín a Karel Kramář hájili československé zájmy svými vlastními životy. Ze začátku se nepředstavitelná myšlenka začala pomalu stávat skutečností. Světoví politici navíc ke konci války schvalovali vznik Československa. Když v roce 1918 Rakousko – Uhersko kapitulovalo a podepsalo mírovou smlouvu, přišla do Čech zpráva právě o této události. I když Československo ještě nebylo definitivně uznáno, Češi začali bezmyšlenkovitě slavit, sundávali německé nápisy a cedule a v davech se sešli na Václavském náměstí. Po skončení války byla Československá republika úspěšně vytvořena v čele s Tomášem Garriguem Masarykem, prvním československým prezidentem. Tato republika to neměla na začátku vůbec jednoduché a doprovázela jí spousta problémů. I přes to všechno nám bylo uznáno území Čech, Moravy, Slezska, Slovenska a Podkarpatské Rusi, která nám byla v pozdějších letech odebrána. Ačkoliv jsme se Slováky drželi 75 let, začátkem roku 1993 jsme se od sebe navzájem přátelsky rozdělili. Na rozdíl od ostatních zemí, jež se rozdělily občanskou válkou, spolu nadále vycházíme jako bratři. Se Slovenskem stále komunikujeme v rámci Evropské Unie a Visegrádské čtyřky. I tyto skutečnosti vyplývají ze vzniku Československa.

Autoři: Jindřich Lakomý, Jan Goj

Ačkoliv si tento den připomínáme každoročně, letos byl pro nás obzvláště důležitý. Uběhlo jedno století a i naše škola se zahalila do symbolů a barev, které jsou s tímto výročím neodmyslitelně spojeny. I díky práci pedagogů a žáků, postupně vznikala výzdoba, která celé třídy a chodby zbarvila do trikolory.

Náš den v barvách trikolory

A do trikolory se nezahalila jen škola, ale také všichni žáci a pedagogové. 26. října proběhla akce organizovaná školním parlamentem "Náš den v barvách trikolory".

Zasazení lípy ke 100. výročí vzniku ČSR

Dne 14. září 2018 proběhla na naší škole slavnostní událost připomínající blížící se výročí založení Československé republiky. Starostka Slezské Ostravy, paní MVDr. Barbora Jelonková spolu s místostarostou pro oblast školství Ing. Romanem Goryczkou a vedoucí odboru školství a kultury Mgr. Petrou Nitkovou zasadili pamětní lípu na pozemku ZŠ Bohumínská v blízkosti školního hřiště.

Spolu s lípou byla slavnostně odhalena pamětní deska, která o tomto aktu informuje.

V průběhu několika minut pronesli hosté krátké proslovy a neformálně diskutovali s přítomnými žáky 7. ročníku na téma vzniku Československé republiky před 100 lety. Lípa má nyní přibližně 10 let a my doufáme, že jednou z ní vyroste krásný ztepilý strom, v jehož stínu si budou moci hrát děti z naší školy.

Mgr. Bc. Marek Sládeček - ředitel školy

Luštíme

Najdi slova:

APLIKÁTOR, BOMBARDÉR, DIKTAFON,
DOJIČKA, MANUÁL, OBDELNÍK, OPICE,
POTOPA, PRSKAVKA, UBRUS a zjisti, co řekl
Tomáš Garrigue Masaryk.

Školní parlament

Školní parlament má na naší škole dlouholetou tradici. A protože dětí a pořádaných akcí na naší škole přibývá, rozhodli jsme se v tomto školním roce navýšit počet zástupců školního parlamentu v 8. a 9. ročnících na 2 zástupce. Kdo nás tedy zastupuje, koho budete potkávat na akcích školy a kdo pro vás připravuje nejrůznější tematické dny, charitativní akce, ankety a soutěže?

5.A - Radka Nachtmannová

5.B - Aneta Fochlerová

5.C - Šimon Kristl

6.A - Nikola Bergerová

6.B - Laura Mokrášová

7.A - Aneta Bidrmanová

7.B - Vendula Košťálová

8. - Jana Dangová, Leona Ščerbová

9.A - Katarina Gjoni

9.B - Jan Goj, Markéta Skupníková

Činnost školního parlamentu koordinuje Mgr. Liana Svobodová.

Velkou část práce věnuje žákovský parlament charitativním činnostem. V říjnu jsme se pustili do nové akce. Vyzvali jsme žáky, rodiče, pedagogy i ostatní pracovníky k podpoře Šátkového bazaru, který pořádalo Středisko rané péče Ostrava. Velmi příjemně nás překvapilo, kolik šátků, šál a kabelek jste nám přinesli. Vše jsme předali pracovníkům Střediska rané péče a 8. listopadu jsme se pak dokonce s některými z vás potkali při prodeji v OC Nová Karolina. Nákupem jsme tak vlastně přispěli podruhé. Spousta krásných šátků a kabelek našly své nové majitelky, dokonce i majitele. Výtěžek benefičního bazaru činí úžasných **8.450,- Kč**, které poputují na podporu rodin s dětmi se zrakovým a kombinovaným postižením v Moravskoslezském kraji.

Od Střediska rané péče nám přišlo milé poděkování:

Posíláme velké poděkování do ZŠ Bohumínská, Slezská Ostrava všem dětem, jejich rodičům, pedagogům a také paní učitelce Lianě Svobodové za to, s jakou vervou a nadšením se pustili do sběru věcí pro Šátkový bazar pro ranou péči. Díky za tuto podporu rané péče, moc si toho ceníme!

I v tomto školním roce budeme organizovat tematické dny. Tím prvním jsme reagovali na oslavy 100. výročí vzniku Československé republiky a v pátek 26. října jsme se oblékli do barev trikolory.

V říjnu jsme také vyhlásili fotosoutěž, kde měli žáci 2. stupně zachytit krásy podzimu. Zaslali jste 87 fotografií ☺ Ty nejlepší jsme zaslali do 9. ročníku fotosoutěže s tématem „Příroda kolem nás.“

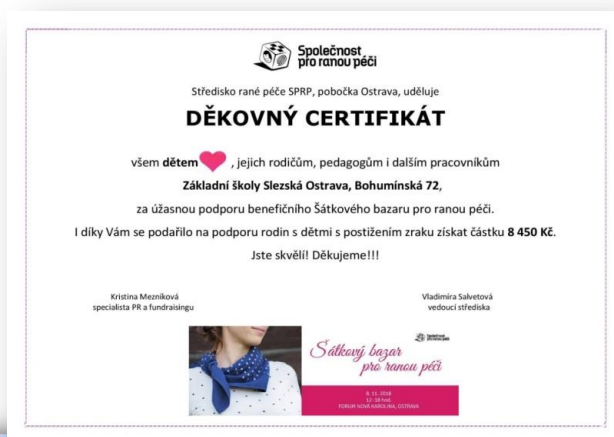
Parlament stále pokračuje ve sběru víček pro handicapovaného Lukáška. První sběr proběhl 8. a 9. listopadu. Děkujeme všem třídám, které se zapojily. Nejvíc víček přinesla Nikola Bergerová ze 6. A a také školní družina. Ve sběru pokračujeme i nadále.

Autor: Mgr. Liana Svobodová

Pomáháme - Šátkový bazar

Zástupci žákovského parlamentu si pro říjen vybrali další charitativní akci. Rozhodli se podpořit Středisko rané péče a jejich Šátkový bazar. Oslovili žáky, jejich rodiče, pedagogy i ostatní zaměstnance a celý měsíc shromažďovali šátky, šály a kabelky. Ty pak 24. října předali pracovníkům Střediska rané péče a ti je následně 8. listopadu 2018 prodávali v OC Karolina. Výtěžek byl věnován rodinám s dětmi ze zrakovým a jiným postižením.

Na začátku školního roku se žáci 6. - 9. ročníku ještě nestihnou ani rozkouskat a už jim paní učitelky z českého jazyka zadávají první slohovou práci. Zadáni se nemění. Je důležité popsat čin, který v uplynulém roce vykonali, případně čin, jehož byli svědky. Téma je zcela otevřené, někteří se rozepíší o záchraně koťat či pomoci s úklidem, jiní poodhalí i takové události, při nichž šlo skutečně o záchranu lidského života.

I v letošním roce odešlo dvacet pečlivě vybraných prací, z nichž dokonce čtyři práce uspěly u poroty a zařadila je do semifinále. Na základě hlasování samotných dětí - dětské poroty, se práce dostanou do finale, které se každoročně koná v Praze. Zda se někdo z naší čtveřice do Prahy dostal, to se dozvíte v dalším čísle časopisu Kameňák. V tomto čísle vám však představíme dvě práce našich semifinalistů.

Zodpovědnost

V našem sousedství žil starší pán, který měl rodinu velmi daleko, a tak se o něj nemohli postarat. Mamka tomuto pánovi pomáhala. Nakupovala mu, vařila, zajišťoval zdravotní péči.

Jednou, když byla mamka v práci, starému pánovi se přitížilo. Volal mamce do práce, nevěděl si rady, ale mamka z práce odejít nemohla. Zvedla telefon a zavolala mi, jestli bych se nemohla zajít za starým pánem podívat. Zašla jsem za pánem a zeptala se ho, jak se cítí. Pán mi řekl, že je velmi slabý, že je rozrušený a má strach. Hned jsem volala mamce zpět. Mamka mi řekla, že se nejedná o žádný těžký zdravotní problém, ale o psychickou záležitost. Sama na sobě jsem cítila, jaký mám strach. Strach o to, jestli zvládnu někomu pomoci a zda se člověku, kterému pomůžu, uleví. Tepalo mi v hlavě, srdce mi tlouklo, pohyby jsem měla zrychlené, ruce se mi třepaly. Mamka se mě zeptala, jestli zvládnu být pánovi oporou a uklidnit jej. Nejprve jsem váhala, protože jsem nevěděla, jestli tak náročný úkol zvládnu. Ale podívala jsem se na pána, viděla jsem jeho strach a uvědomila si, že někdo musí být ten, který strach mít nebude. Ne že bych jej neměla, ale musela jsem jej schovat. Řekla jsem mamce, že to zkusím, ať mi řekne, co mám udělat. Z telefonu zaznělo, že mám uvařit teplý čaj, udělat pánovi něco dobrého k jídlu a až to budu mít, na chvíli si k němu sednout, pohladit jej po ruce a povídat si s ním. Mamka řekla: „Musíš u něj vytvořit pocit klidu a vědomí toho, že není sám, že je vedle něj někdo, kdo mu pomůže, kdyby se mu přitížilo.“ Mamce jsem do telefonu odpověděla, že se pokusím a že jí budu volat a podávat informace. Chvěla jsem se na celém těle. Odešla jsem do kuchyně, uvařila pánovi kakao a čaj. Pán měl chuť na kakao, ale pro jistotu, kdyby si to rozmyslel, uvařila jsem taky ovocný čaj. Pán měl chuť na chleba s máslem a medem. Chleba jsem mu namazala, nakrájela na malé kousíčky a položila na talíř. Jídlo a pití jsem pánovi odnesla. Pán se malinko usmál. Lehl si do postele, podala jsem mu talíř s chlebem a kakao položila na noční stolek. Pán si pomalu bral jednotlivé kousky chleba, zapíjel je kakaem. Jemně jsem jej pohladila po ruce. Byl to zvláštní pocit, ale příjemný. Myslím, že jsem se poprvé v životě dotýkala starého člověka, který nebyl mou rodinou. Ještě jsem pána pohladila několikrát. Už mi doteky nevadily. Pán se najedl, podal mi talíř, poděkoval. Viděla jsem, jak se mu ulevuje. Jak se uklidnil, ruce se mu už tak netřáslly. Otočil se na bok. Odešla jsem z pokoje, ať jej neruším. Asi po půl hodině jsem se šla podívat do pokoje a on klidně spal. Zavolala jsem mamce a všechno jsem jí řekla. Počkala jsem u pána, než mamka přijede z práce. Když přijela, velmi se mi ulevilo. Spadl ze mě pocit zodpovědnosti za někoho jiného. Byl to pocit, který jsem doteď nepoznala, který jsem zažila poprvé v životě. Ještě dlouho jsem přemýšlela nad tím, jak je důležité někoho mít, když je člověk starý a hlavně, co je to zodpovědnost za někoho jiného.

Patricie Bahrová, 8. tř.

Kategorie - Pomoc starším lidem

Sázení stromků

Před prázdninami našla mamka na internetu výzvu, že stromy v Jeseníkách napadl kůrovec a potřebují každého dobrovolníka na sázení nových stromků. Řekla si, že musíme taky pomoci, a tak jsme sedli jednu sobotu do auta a vyjeli směrem na Jeseníky. Byli jsme čtyři - já, mamka, sestra a její spolužačka. Hned po příjezdu na místo jsme měli asi 10 minut na převlíknutí do starých věcí a vyrazili jsme do lesa. Tam jsme nafasovali krumpáče, rukavice, kyblíky, provazy a stromky. Kopec, ve kterém jsme měli sázet, byl hodně nehezký. Byl prudký, plný klestí a v půdě byly kameny. Nejdříve jsme všichni museli vysbírat klestí, než se mohlo začít sázet.

Já jsem sázet nemohl, řekli mi, že jsem moc malý na krumpáč a mohl bych si ublížit. Děti tam bylo hodně a majitelé byli moc rádi, že se děti takové akce účastní. Sázel za nás mamka, sestra a její kamarádka. Jak mi potom říkaly, bylo to dost náročné, protože zasadit stromek jen tak není žádná sranda. Musí po zasazení držet tak pevně, že nejde vůbec vytáhnout. I vzdálenost mezi stromky musí být přesně vypočítaná. Po zaseknutí krumpáče se udělá jamka, jenže to bylo prý nejtěžší. Kvůli kamenům v půdě museli krumpáč zarýt do země několikrát, než byla jamka dost velká, aby se tam mohl stromek dát. A tak postupovali v kopci nahoru a dolů až do večera. Protože jsem chtěl být taky nějak užitečný, našel jsem si svoji práci. Každý stromek se musel kořenem obalit ve směsi z hlíny a vody, a aby se ostatní nezdržovali, stal jsem se dobrovolně hlavním míchačem bahna a ostatní ke mně chodili kořeny stromků namáčet. Taky jsem běhal po kopci a nosil všem další stromky, aby nemuseli tolik běhat dolů a pak zase nahoru. Všem to prý hodně ušetřilo čas a práci.

Večer jsme vše odevzdali a odjeli na ubytovnu, kde jsme se seznámili s milými lidmi z různých měst a u táboráku zazpívali písničky. Ráno se šlo na kopec znovu. Mamka mi říkala, že už krumpáč neuzvedne, jak ji bolely záda, ale nakonec se na kopci překonala a sázelo se dál. K jejímu překvapení šla práce mnohem lépe než den předtím. Půda byla měkčí a kamenů méně a tak šlo vše rychleji. Odpoledne jsme špinaví nasedli do auta a vyrazili zpět domů. Byli jsme všichni unavení, ale měli jsme dobrý pocit, že jsme udělali něco užitečného pro naši přírodu. Na podzim se chystáme vyrazit na další sázení. Mamka celý tento víkend a novou zkušenost přirovnala k životu. „Nejdříve jde vše těžce, člověk se vzteká, remcá, když mu něco nejde, ale pak se snaží zklidnit a soustředit jen na práci a závěr je pak odměnou.“

Radovan Šnajdr, 6. A

Kategorie Pomoc přírodě

Akce školní jídelny

Jak se správně stravovat? Jaké potraviny by se na našem jídelníčku měly objevovat nejvíce a které nejméně? Odpovědi zjišťovali žáci prvního stupně v projektu s názvem "Zdravý talíř". Naučili se pracovat s potravinovou pyramidou, sestavili si vlastní zdravý talíř a vyplnili kvíz.

Bronzový futsal

Výběr deseti žáků 6.- 8. ročníku vybojoval bronzové medaile ve futsale v ZŠ Šenov.

ŠD - Svátek dýní a strašidel

V říjnu se školní družina vždy začíná proměňovat ve strašidelnou dílnu. I letos naše děti tvořily duchy, pavučiny, netopýry, dýně a těmito výrobky si krásně vyzdobily svá oddělení a připravily strašidelné dekorace na naši velkou slavnost. Došlo i na dlabání dýní a povídání černých historek!

Ve středu 24. října 2018 se nám otevřel Slezskostravský hrad, aby letos naposledy ve svém pohádkové magickém lůně přivítal všechny účastníky naší tradiční slavnosti - Svátku dýní a strašidel. Jako každoročně dorazily princezny, netopýři, čarodějové, čarodějnice a spousta temných bytostí, na které čekal rej her, tanečků a soutěží, kterým masky kouzelně provázel čaroděj Tomáš a jeho pomocníci. Všichni, kteří tento den za námi na hrad přišli, mi potvrdí, že jsme si ho náramně užili i přes vpravdě dušičkové pochmurné počasí. Projekt je realizován s finanční podporou statutárního města Ostravy.

Projekt Karel Čapek

Karel Čapek je neodmyslitelnou součástí naší literární historie, i proto se žáci 6. – 9. ročníku v hodinách českého jazyka pustili do projektu, v němž zpracovávali jeho jednotlivá díla. Vyvrcholením jejich několikátýdenní práce byla prezentace před ostatními ročníky.

6. ročník zpracovával knihu Devatero pohádek do plakátové podoby. 7. ročník dramatizací ztvárnil některou z povídek souboru Povídky z jedné a druhé kapsy. Žáci 8. ročníku si mohli zvolit libovolnou knihu a část z ní zpracovat do komiksové podoby. Nejstarší žáci 9. ročníku poznávali svět a z Cestopisů vytvářeli prezentace.

Na počest oslavy 100 let výročí od založení Československa jsme komiksově ztvárnili knihy českého spisovatele Karla Čapka. Výběr byl velmi bohatý, někteří si třeba vybrali Válku s mloky, jiní Krakatit, Povídky z jedné a druhé kapsy, Ze života hmyzu a naše skupinka si vybrala Devatero pohádek. Knížka měla více částí, tak jsme si vybrali Pohádku psí.

Když jsme knihu začali zpracovávat, nejdříve jsme si ji pořádně aspoň třikrát přečetli. Poté jsme z textu vybrali to nejdůležitější a hledali přímou řeč. Až bylo vše přichystané, pustili jsme se do kreslení. K tomu jsme měli velký A2 papír, který jsme rozdělili na více kolonek. Pak už jsme jen kreslili, přepisovali texty a dokončovali pár detailů. Komiks byl hotový, stačilo ho jen přefotit do prezentace a mohlo se jít prezentovat.

Myslím, že jsme všichni odvedli dobrou práci a s naším komiksem i prezentací jsem spokojená. Díky tomuto projektu jsme si trochu zavzpomínali na naši historii.

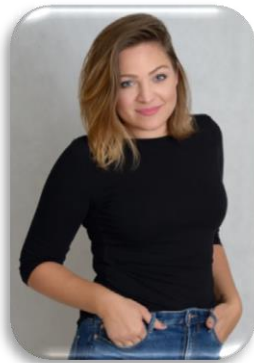
(Jana Dangová, 8. ročník)

Rozhovor

...s novou šéfredaktorkou

školního časopisu Kameňák Mgr. Barborou Huňkovou

Líbí se Vám na naší škole?

odpověď: Ano, na škole se mi líbí moc a jsem zde nesmírně spokojena.

Jestli ano, co konkrétně?

odpověď: Je toho opravdu spousta, ale nejvíce oceňuji, že již když jsem do školy poprvé vstoupila, dýchlá na mne pohodová atmosféra, vlídný a pozitivní přístup nejen vedení školy, ale také kolegů a také vás žáků. Člověk má přece do práce chodit s úsměvem a rád.

Jaké máte vztahy s ostatními pedagogy?

odpověď: Po prvním vánočním večírku určitě jen ty nejlepší ☺.

Na jaké VŠ jste studovala a jaké obory?

odpověď: Studovala jsem na Ostravské univerzitě učitelství českého jazyka a hudební výchovy pro 2. st. ZŠ. Momentálně jsem se dala do studia znovu a dodělávám si obor Učitelství pro 1. st. ZŠ.

Co děláte o volném čase, popřípadě jaké máte koníčky?

odpověď: Ve volném čase se věnuji folkloru, zpívám ve folklorním pěveckém sboru Mistřické frajárky (určitě nás sledujte na FB stránce, každý like se počítá ☺), ráda vyrazím na hory nebo na lezeckou stěnu a samozřejmě ráda trávím čas také se svými kamarády a rodinou.

Jaké literární žánry máte ráda a jaké knížky čtete v současnosti?

Odpověď: Nevyhledávám žádnou složitou literaturu, té jsem si při studiích užila ažaž, ale spíše odpočinkovou četbu, zvláště zaměřenou na motivaci a pozitivní přístup. Zrovna dočítám Pátou dohodu a rozečetla jsem knihu Mnich, který prodal své ferrari od Robina S. Sharmy.

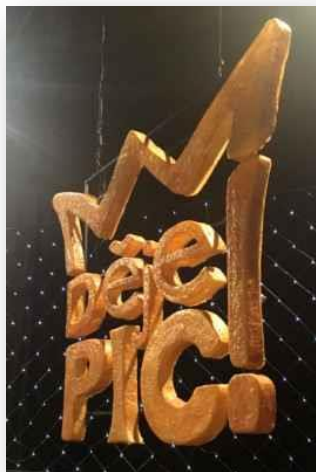
Jste ráda, že jste se stala novou šéfredaktorkou?

Odpověď: To je záludná otázka, ale odpověď zní samozřejmě ano. Je to pro mě velká výzva.

Máte nějaký cíl, kterýho chcete dosáhnout, jestli ano, jaký?

odpověď: „Žádný člověk není šťastný, pokud nemá nějaký cíl. A žádný člověk nemůže být šťastný bez víry ve svou schopnost tohoto cíle dosáhnout.“ — Lafayette Ronald Hubbard. Protože jsem opět začala studovat VŠ, upíná se můj cíl ke zdárnému dokončení tohoto studia.

Zpracoval: Lukáš Mul

5. a 6. listopadu se naše třídy – 6. A a 6. B (doplněny vybranými žáky 7. B) zúčastnily natáčení pořadu Dějepic. Ten má děti pobavit a přitom jim přiblížit české dějiny, zajímavé osobnosti, spisovatele, panovníky, skladatele a třeba i sportovce.

Od školy jsme vyrazili autobusem do studia v Ostravě - Radvanicích. V šatně jsme se pak dověděli, jaký je rozdíl mezi prací maskérky a kostymérky (ta nám třeba musela zalepit výrazné značky na botách, abychom nedělali reklamu). Poté jsme se vydali do samotného studia, kde nás přivítal pan režisér a vysvětlil nám, jak bude natáčení probíhat. Pak už přišel moderátor celého pořadu Tomáš Jeřábek (znáte ho z reklamy na banku, pořád na něho padá zelená kostka) a postupně nás vtipně seznámil s dějinami. Jeho povídání bylo zpestřeno různými rozhovory, reportážemi, písničkami a vtipnými scénkami. Bavilo nás i opakované natáčení scén. Zjistili jsme, že vůbec není lehké být hercem, že stačí, abyste spletli jedno slovo, a všechno se musí natáčet znovu.

A kdy nás můžete vidět v televizi? Podle pana režiséra to bude na Děčku v polovině prosince a pak v lednu. Tak se mrkněte, jestli jsme televizní hvězdy ☺

Text:: Žáci 6. A a 6. B

